

alle Sygekassers Vedkommende i Form af Moderation paa Sygehuse. Et saadant, skal vi sige relativt velstillet Medlem bør ikke støttes af Stat eller Kommune. Men da altsaa hverken Stat eller Kommune er interesseret i hans Forbliven eller Ikke-Forbliven i Sygekassen, foreslaar vi, at han faar Lov til at blive staaende i den alle Dage lige indtil sin Død. Sygekassen oppebærer akkurat det samme, som den har oppebaaret tidligere, og 20 Aars Erfaring viser, at den kan bære det. Hvorfor skulde saa Grænsen 600 Kr. bibeholdes?

Men hvem skal afgøre, om Grænsen er overskredet af vedkommende Medlem? For det første har vi derom stillet et Ændringsforslag under Nr. 13, som jeg nærmest vil kalde en Appel til vedkommende Medlems Æresfølelse, idet han, naar han opdager, at han er kommet over Grænsen, selv skal henvende sig til Bestyrelsen med Meddelelse derom, for at hans Sag kan blive undersøgt. Jeg lægger ikke overmaade megen Vægt paa denne Ændring. Men selve Lovforslaget har en Forandring, ikke af Sammensætningen af Bedømmelsesudvalget, men af Paaankeretten, hvorved der er opnaaet ikke saa ganske lidt. Ifølge den bestaaende Lov kan kun Sygekasseinspektøren, Sygekassens Bestyrelse og vedkommende Person, som man har nægtet Optagelse, indanke Sagen til Afgørelse af Bedømmelsesudvalget, men ifølge Lovforslaget er Retten blevet udvidet saavel til Kommunalbestyrelsen som til de af Sygekassen benyttede Læger, og Flertallet mener, at naar Kommunalbestyrelsen, som i høj Grad er interesseret i, at velstillede ikke bliver Medlemmer og opnaar Statsstøtte — interesseret deri saavel med Hensyn til Lægesejerskab som til Moderationen paa Sygehuse —, og endvidere Lægerne har Paaankeret, er der sikkert Borgen nok for, at velstillede Medlemmer ikke fremtidig bliver siddende uanmeldt i Sygekassen og derved kan opnaa Statstilskud.

Endelig har Udvalget ønsket at aabne Udvej til Genindtrædelse for de Medlemmer, som i Tidens Løb, og da navnlig i de sidste 2—3 Aar, har maattet udtræde af Sygekassen paa Grund af Kendelser, afsagte af de Bedømmelsesudvalg, som har været nedsat, de saakaldte Udsidningsudvalg, som de fejlagtig er blevet benævnt. Der er derved sket ikke saa faa Uretfærdigheder. I Indenrigsministeriet foreligger en Mængde Sager af denne Slags til Afgørelse — Indenrigsministeren har nævnt mellem 500 og 600 —, og vi har i Betænkningen ladet aftrykke et Par Ark af disse

Indberetninger, som vi har faaet fra Ministeriet. Det fremgaar deraf tydeligt, at der er Ting, som trænger til Overvejelse. Jeg vil blot bede ærede Medlemmer om at se efter i Bilag 8, de vil straks under Nr. 3, N. N. Sogn, se en Lærer, hvis Indtægt er 2,311 Kr., og som ved Siden deraf har en lille Formue paa 1,300 Kr. Denne Mand er en enligstillet Mand, som hverken har Hustru eller Børn, men han har staaet som statsunderstøttet Medlem af en Sygekasse. Dette er efter min Mening utilbørligt. Gaar man lidt længere ned til Nr. 4, er her Tale om en Boelsmand, hvis Indtægt er 600 Kr. Denne Mand ejer en fast Ejendom til en Værdi af 9,600 Kr., men paa denne er der en Pantegæld paa 4,000 Kr. Manden ejer altsaa 5,600 Kr., og han sidder med Hustru og 4 Børn. Det er sikkert ikke den store Indtægt paa 600 Kr., som har bevirket, at han er kastet ud af Sygekassen, men derimod den forbavsende høje Formue, som overstiger det, der hidtil har været tilladt, 5,000 Kroners Formue med 600 Kroners Indtægt. Den Mand burde aldrig udelukkes fra en statsanerkendt Sygekasse, og den førstnævnte burde aldrig være statsunderstøttet Medlem. Vi har i Udvalget ønsket at aabne en Udvej for disse Folk til paa ny at indtræde i Sygekassen, og baade Ændringsforslag Nr. 1 og Nr. 2 gaar ud paa at give § 6 den Affattelse, vi ønsker, den skal have i saa Henseende. Naar disse Medlemmer inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden begærer sig optaget paa ny, skal de have Ret dertil, men da det er Bedømmelsesudvalget, som har sat dem ud, foreslaar vi, at det ogsaa skal være dette Udvalg, som sætter dem ind igen, og dette Bedømmelsesudvalg afgør saa i hvert enkelt Tilfælde, om vedkommende kan optages som almindeligt Medlem — et Udtryk, vi med Villie bruger, og hvormed vi mener et Medlem, som nyder fuld Statsstøtte —, eller om han skal optages som Medlem uden Statsstøtte. Derved vil der blive Lejlighed til at rette ikke faa Urimeligheder, som er sket i Tidens Løb, og man vil aabne de mere velstillede Lejlighed til at nyde det Gode af Sygekassen, som de er og hidtil har været berettiget til at nyde. Jeg er dermed færdig med at omtale Ændringsforslaget til § 6, som selvfølgelig er det vigtigste og det, der har afstedkommet mest Forhandling.

Jeg gaar dernæst over til Ændringsforslag Nr. 3, der omhandler de kronisk syge. Jeg skal kun kortelig her meddele, at Udvalget ikke har kunnet gaa med til